

Madon syystarina (lyhyt)

Kastemato täällä taas terve! Kesä päättyy kohta ja syksy alkaa. Minä rakastan syksyä! Syksyllä on sopivan viileää ja märkää.

Syksyllä on meille madoille myös paljon ruokaa. Maassa on pudonneita lehtiä, lakastuneita kasveja ja puoliksi mädäntyneitä omenoita. Meillä on oikeat ruokajuhlat. Samoja juhlia viettävät ihmisetkin ja niitä kutsutaan sadonkorjuuksi. Syksyllä kesän ruokasato säilötään talven varalle.

Syksyllä meitä matoja on helppo löytää. Mutta kun tulee kylmä, menemme piiloon maan alle. Me suuret ja voimakkaat kastemadot kaivamme itsellemme syvän käytävän. Pienemmät madot jäävät maan pinnalla oleviin lehtikasoihin ja sammaleen tai maassa makaavien puunrunkojen alle. Keväällä aurinko taas alkaa lämmittää ja herättää meidät.

Ihmiset voivat auttaa matoja ja muita puutarhan pieniä eläimiä selviämään talvesta: voitte jättää meille lehtiä pihalle. Niiden alla on mukava viettää talvea.

Mutta nyt minä jatkan siivoamista eli pudonneiden lehtien syömistä. Nam, onpa herkullisia lehtiä!

Nähdään taas ensi keväänä!

Keskustellaan

Madot pitävät syksyn lehdistä. Mitä kivaa te voisi tehdä värikkäistä lehdistä? Sadonkorjuun aikaan on mukavaa tutustua erilaisiin juureksiin ja vihanneksiin. Oletko viettänyt sadonkorjuujuhlaa?

